

Для дітей-сиріт зібрано понад 250 тисяч пожертв

На потреби дітей-сиріт волинські благодійники пожертвували майже 254 тисячі гривень. Це на 25 тисяч більше, ніж минулого року. Такі підсумки VIII Різдвяного благодійного телемарафону «Бог багатий милосердям». 445 організацій, підприємств і мешканців області перерахували кошти на рахунок марафону. За пожертвовані гроші Волинська Рада Церков придбала для малозабезпечених побутову техніку: допомогли отримали 138 волинців і 17 установ.

У травні Луцьк святкуватиме День Європи

18 травня у Луцьку відбудеться святкування Дня Європи. На Театральному майдані заплановано низку заходів: можна буде, ласуючи морозивом, подорожувати «Європейським містечком», ознайомитися з традиціями та звичаями країн-членів Європейського Союзу впродовж «Євробачення». Діти візьмуть участь у конкурсі малюнків на асфальті, а дорослі зможуть долучитися до фотовиставки просто неба «Луцьк — твоя маленька Європа». Вдосконалити розмовну англійську допоможе Англомовний клуб.

На писанці можна прочитати всю історію нашого народу

Здавна українці фарбують до Пасхи яйця. Хтось кладе до святкового кошика яскраві крашанки, хтось за новою модою декорує їх бісером чи нитками, а дехто, дотримуючись традицій із сивої давнини, готує до Великодніх свят писанки. Кольорове яйце завжди вважалося символом сонця, життя, безсмертя, весняного відродження, а з запровадженням християнства воно стало ще й символом радості й віри у Воскресіння Ісуса Христа. Про особливості писанкарства нам розповідає волинський народознавець, автор книги «Як написати писанку» Андрій Бондарук.

— На Волині, на відміну від інших областей України, писанкарство було не так поширене. В багатьох селах виготовляли писанки лише переселенці. Наші пасхальні яйця відрізнялися стриманими кольорами та простим архаїчним орнаментом. А от на Львівщині, Івано-Франківщині, Закарпатті писанка завжди була яскравою, зі складним орнаментом і такою ж барвистою, як вишивки з цих регіонів, — повідомив Андрій.

За словами народознавця, зараз найбільше прижилася техніка воскового розпису, коли сире яйце розписують гарячим воском, а потім фарбують від світлішого до темнішого кольорів. Раніше барвники були природні, писанки переважно занурювали у відвар цибулевого лушпиння, вони набували охристих, жовтих, червоних відтінків. А в кінці 19 століття з'явилися штучні різних кольорів, і писанка стала ще яскравішою. Проте в Андріївській родині яйця до Пасхи готують за найдавнішими рецептами, наносять давні орнаменти і фарбують лише в лушпинні цибулі.

— На писанці можна прочитати всю історію нашого народу, все те, що відбувалося задовго до того, як з'явилися безпосередньо українці. Такі прості знаки, як штриховка, паралельні лінії, сіточка, є найдавнішими, їх малювали ще люди, які жили в печерах, — розповідає писанкар. — Дуже давнє й зображення

хреста. А вже солярна (пов'язана з культом сонця. — Авт.) символіка виникла тоді, коли люди почали обробляти землю. На українських писанках дуже багато знаків, які походять із Трипілля. Багато з них пов'язані з пробудженням природи, плодючістю, родючістю. Тоді писанка відіграла роль оберега, тому, розписуючи її, люди зверталися до тодішніх богів. Наприклад, зображуючи хвилі, наші предки зверталися до води. Особливими знаками-оберегами вважалися вовчі зуби, баранячі рожки: люди бачили, як тварина захищається від хижаків за допомогою зубів чи рогів, і думали, що якщо намалюють їх, то теж зможуть оберігтися від злих сил. Окрема тема — символіка, пов'язана з живою природою. Серед найдавні-

ших таких орнаментів — різноманітне листя, зокрема дубове, та квітки.

Андрій Бондарук каже, що елементів є дуже багато і, пишучи писанку, кожен обирає те, що ближче до душі, те, що для нього має потужнішу енергетику. За його словами, підбір орнаменту — річ дуже особлива, тут усім керує лише внутрішнє відчуття.

— Зараз до писанки ставляться не як до оберега, знаки на якому передавалися з покоління в покоління і гріхом було вигадувати свої, а як до виду декоративно-прикладного мистецтва. Якщо й малюють воском, то це, як правило, змішання різних символік із доданням авторських елементів. Нині дуже поширені яйця, оздоблені бісером, обмотані нитками чи декоровані в техніці декупаж, — каже народознавець.

Щороку Андрій Бондарук проводить чимало майстер-класів. Каже, з однаковою охотою відкривають для себе таємниці давнього писанкарства і діти, і дорослі. Щоправда, зізнається він, із дітьми працювати легше.

— Коли я проводжу заняття з малечю, пояснюю їм, що розпис — це письмо тією чарівною мовою, котрою наші предки розмовляли з природою. Їм це цікаво. Їм подобається пізнавати і вивчати знаки, одні лише їх назви викликають у дитворі захоплення, — каже писанкар.

На одному з таких майстер-класів у Луцькій ЗОШ №1 нам довелося побувати. Тут перші в своєму житті писанки розписували першокласники. Звісно, не у всіх усе вдалося відразу, тож Андрій був просто наррозхв'я, адже кожен хотів, щоб йому допоміг створювати писанку сам майстер.

Ольга УРИНА

У Ковелі вже створюють велосипедні доріжки

Депутати Ковельради на сесії одностайно проголосували за прийняття Концепції розвитку велосипедної інфраструктури міста. «Документ офіційно декларує наміри міської ради створювати умови для велосипедистів і містить схему майбутніх велосипедних шляхів», — повідомив голова Асоціації розвитку туризму Волині Юрій Моклиця. В області це третій документ такого характеру (ще два затверджені у Луцьку та Рожиці).

Зате Ковель — одне з небаг-

атих міст України, яке вже зробило практичний крок у напрямку розвитку велосипедної інфраструктури. Близько 500 метрів велодоріжки облаштували на вулиці Театральній. Вона є продовженням тротуару, максимально захищена від автомобілів, має асфальтове покриття і понижені бордюри. Втім, трохи завузька — завширшки лише 1 метр при тому, що оптимальна ширина для двосторонньої доріжки — 2,5 метра.

У найближчих планах Ковеля — вдосконалення нормативно-пра-

вової бази міста, а також пошук позабюджетних ресурсів для втілення велосипедних проектів.

Кращі експонати Музею волинської ікони можна побачити в книзі-альбомі

Музей волинської ікони отримав друге життя у книзі-альбомі. Більше сотні кращих експонатів музею з докладним описом і повнокольоровими репродукціями увійшли до цього презентаційного видання. Твори систематизовані у розділах: «Волинський іконопис XVI-XVIII ст.», «Релігійний живопис західноєвропейської традиції XVIII-XIX ст.» та «Різдблення і скульптура XVII — початку XIX ст.». Окремий розділ альбому присвячений Холмській Чудотворній іконі Богородиці, унікальній пам'ятці візантійського мистецтва XI ст.

Книга накладом у тисячу примірників видана українською і англійською мовами, що гарантуватиме популяризацію духовної спадщини Волині не лише в Україні, але й за кордоном.

У лютому 2013 року презентація альбому відбулася у митрополичих палатах Національного заповідника «Софія Київська». Видання викликало резонанс у науковому та мистецькому середовищі. Книга зацікавить найширше коло тих, хто цікавиться культурою і мистецтвом України.

Луцьк прикрашають вуличним в'язанням

Увихідні слоник у ботанічному саду біля Палацу учнівської молоді отримав індійське вбрання. Так у Луцьку започаткували вуличне в'язання, або ж ярн-бомбінг, що стало дуже популярним елементом стріт-культури у Європі. Акція стала можливою завдяки десяткам людей, які підтримали її за допомогою «Спільнокошту».

Як розповіла директор Центру туристичної інформації Олена Семенюк, до в'язання долучилося понад 50 людей. Акція «Яскравий Луцьк» стала першим проектом на Волині, який реалізується завдяки «Спільнокошту» (фінансові внески, щоб підтримати захід, робили на сайті «Велика ідея»). По-

над 40 добровольців перерахували 3900 гривень. Цього вистачило на 200 мотків ниток загальною довжиною близько 60 км. Також кошти будуть використані на промоцію наступних етапів акції.

Вуличне в'язання дозволяє прикрасити найрізноманітніші об'єкти у міському просторі. Найближчим часом до акції має приєднатися Луцький національний технічний університет: арку над входом до головного корпусу за допомогою ниток хочуть стилізувати під веселку. Наступні об'єкти ярн-бомбінгу в місті — сквери за РАЦСом і «Зоряний», що на перетині вулиць Лесі Українки та Сенаторки Левчанівської.

Після презентації «чудо-посуду» бабуся купила каструлю за 3,5 тисячі гривень

70-річна жителька Комунального району Запорізької області прийшла подякувати дільничному інспектору міліції за допомогу в скрутній ситуації, в якій вона нещодавно опинилася.

Як повідомила бабуся Ольга, вона побувала на презентації посуду однієї з торгових фірм. Пішла туди, щоб задля цікавості послухати про диво-каструлі та сковорідки. Після цього її стали вмовляти придбати якийсь із презентованих товарів. Спочатку висока ціна продукції зупиняла, проте «акули маркетин-

гу» так майстерно розписали всі можливі переваги позитивного рішення, що спантелічена пенсіонерка здалася.

«Я була, як під гіпнозом», — скаржиться літня жінка. Після покупки вона отримала каструлю, натомість залишилася без заощаджених 3,5 тисячі гривень. Згодом старенькій вдалося розшукати представників фірми і віддати товар, але гроші за нього повертати не спішили. Почали перадресовувати, морочити голову. Тоді знервована жінка вирішила звернутися по допомогу до свого дільничного інспектора.

Старшина міліції Олександр Жеребко до заяви громадянки поставився з усією серйозністю. Правоохоронець за цим фактом встановив осіб, дії яких стали причиною хвилювань літньої жінки. В ході проведеної роботи торгові представники віддали пенсіонерці гроші за повернутий нею товар.

Пані Ольга каже, що не сподівалася вже забрати свої «кровні».